

En blodprop i øjets nethinde er en grim oplevelse

Normalsynet kan reduceres til ekstremt svagsyn på blot 2 uger. Men en ny behandling med medicin indsprøjet i øjet kan genskabe det tabte syn lige så hurtigt. Læs her om et skrækscenarie, der næsten mirakuløst ændrede sig til en solskinshistorie.

Aktiv dame med supersyn

Gitte Bangsbye var tidligere logistikchef i den grafiske branche, men valgte at gå på pension som

62-årig, bl.a. for at gøre sin dengang 67-årige mand selskab, da han gik på pension. Synet på højre øje har i mange år været svækket på grund af en arvævdsdannelse, men til gengæld var synsstyrken på venstre øje 120%. Det kaldes for supersyn og kan omtrent

illustreres ved, at det vejskilt, som en normalsynet kan læse på 50 meters afstand, kunne Gitte Bangsbye læse på 60 meters afstand.

Hun er en særdeles aktiv dame, som sammen med sin mand er en flittig ornitolog og en ivrigt rejsende med besøg

Gitte Bangsbye er lykkelig for at have genvundet synet, så hun atter kan få udbytte af sin bogsamling på ca. 2.500 bind

til rigtig mange europæiske kultursteder – og hvor interessen for kunst, arkitektur og historie siden ungdommen har haft et omfang, som efterhånden har manifesteret sig i en bogsamling på ikke mindre end 2.500 bind.

Mærkeligt symptom

Imidlertid skal fysikken også passes, så Gitte Bangsbye anskaffede sig som 67-årig en kondicykel for at få lidt mere motion – især i den mørke årstid. Men den 17. februar 2011 står stærkt prentet i sindet: efter 10 minutters indsats på kondicyklen med laveste modstand indstillet på gearvælgeren, så hun ligesom nogle rødlige bølger for det sunde, venstre øje. Hun syntes, det var mærkeligt, men valgte at

gå i seng med tanke på, at det nok gik over til næste dag.

Diagnose: Blodprop i øjet

Næste morgen var synet fortsat sløret og ved middagstid, var det nærmest uudholdeligt, så hun og hendes mand besluttede at tage på skadestuen ved Glostrup hospital. Her konstaterede øjenlægerne, at der var tale om en blodprop i øjet, men synet var stadig 120%. Hun blev derfor sendt hjem med beroligende ord, men dog med opfordring til at reagere, såfremt en pludselig ændring af synet skulle opstå.

Så kom chokket

De følgende 14 dage virkede synet normalt, men en morgen indtraf chokket: 'Om

morgenen kunne jeg ikke læse avisen – jeg blev naturligvis forskrækket, og min mand valgte at køre mig til Glostrup hospital igen, hvor man på skadestuen sendte mig videre til øjenafdelingens akutafdeling, som efter en undersøgelse meddelte mig, at jeg ville modtage et brev om undersøgelsesresultatet.

Læsesynet mistet på 11 dage

Mit syn blev ringere og ringere og faktisk kunne jeg kun læse fra omkring kl. 15 om eftermiddagen og efter 11 dages forløb, kunne jeg tilmed kun læse magnumskrift med lup.

Brevet fra øjenafdelingen kom efter 14 dage med en undersøgelsestid 3 måneder fremme. Det var simpelthen

for meget. Jeg kunne ikke udholde det og valgte at tage ud på akut-afdelingen, hvor jeg meddelte dem, at mit syn var så ringe, at nu måtte de se på det. Efter 3 timers ventetid blev jeg undersøgt af en ung øjenlæge, Ulrik Christensen, som ændrede min livsskæbne. Ved undersøgelsen af mit syn spurgte jeg ham ængsteligt, om jeg nogensinde ville komme til at læse i min bogsamling på 2.500 bind. 'Det kan jeg ikke love dig', svarede han. 'Faktisk ser jeg kun én mulighed for at redde dit syn, og det er ved injektion af en ny medicin i øjet. Men det forudsætter, at vi får grønt lys fra ledelsen til at gå i gang med en ny behandling, før den er officielt tilgængelig'.

Injektion med ny medicin forberedes

Tilfældigvis skulle jeg til undersøgelse en uge senere på øjenafdelingen med henblik på operation af arvæv på det andet øje, som jeg havde lidt med i mange år. Ved denne undersøgelse konstaterede øjenlægerne, at synet på øjet med blodprop i nethinden var forværret dramatisk, så de besluttede, at jeg skulle have en injektion i øjet næste morgen. På nettet havde jeg læst mig frem til, at der var tale om en medicin, som var effektiv over for tyktarmscancer, som skulle sprøjtes i øjet. Det skete i lokalbedøvelse, og jeg mærkede kun et lille stik i øjet, da jeg fik indsprøjtningen – det var ikke

noget at tale om.

Den utrolige effekt indtræffer

Senere samme dag, den 24. marts, som er min fødselsdag, havde min mand og jeg arrangeret et besøg på Louisiana-Museet, så vi kørte kl. ca. 16.30 ud ad Helsingørmotorvejen, hvor jeg pludselig opdagede, at jeg kunne se meget længere end hidtil, men skulle dog fortsat have vejskiltene relativt tæt på for at kunne aflæse dem.

Mirakelkur?

Den 19. april blev jeg undersøgt af professor Michael Larsen, som meddelte mig, at jeg kunne få to injektioner til og bad mig straks gå ned på ambulatoriet og få indsprøjtning nr. 2. Senere samme dag kunne jeg læse avisen! Hidtil havde jeg anbragt lupper overalt i mit hjem samt anskaffet en i-Pad, på hvilken jeg kunne downloade Politiken og aflæse mails ved at forstørre dem. Men pludselig kunne jeg læse alt!

Jeg bruger ikke i-Pad mere, men det kræver dog godt lys, for at jeg kan læse teksten ubesværet. Og jeg kan nu også aflæse vejskilte på lang afstand, således at jeg føler mig sikker nok til igen at sætte mig bag rattet på vores bil.

Normalsynet genvundet

Michael Larsen konstaterede efter endnu en undersøgelse,

at mit syn var næsten 100% - godt nok ikke som tidligere 120% og ikke helt så klart som tidligere - men stadigvæk: normalsyn var opnået. Jeg kan nu læse mine bøger igen ved brug af almindelig brille og atter se fuglene, som jeg holder så meget af at iagttage. Jeg kan endog se ternene på et ark ternet blokpapir og har kun problemer med svag skrift og skrift på farvet baggrund samt negativ skrift. Jeg kan læse almindelig computerskrift på skærmen uden forstørrelseseffekt. Jeg er simpelthen så glad.

Dyb taknemlighed

Jeg skal nu have en 3. injektion i midten af maj og håber selvsagt på en yderligere forbedring om muligt, men skulle det ikke indtræffe, er jeg fortsat meget taknemmelig.

Jeg mener selv, at jeg først og fremmest kan takke Ulrik Christensen for, at han fik den gode idé at afprøve den nye medicin på mit syn som en sidste redningsmulighed. Jeg kan naturligvis ikke vide, om jeg får tilbagefald, men hver eneste dag, som jeg oplever med mit normalsyn, er jeg dybt taknemmelig for. Jeg er dog ikke sikker på, at jeg sætter mig op på motionscyklen igen, siger 68-årige Gitte Bangsbye med et smil. ■

For information om ny behandling af blodprop i nethinden, se VOS 2011 nr. 1 side 16-19.